

PETRA DOORNENBAL, BURGEMEESTER RENSWOUDE

‘IK VOEL ME EEN ZONDAGSKIND’

Ondanks ruime politieke ervaring had ze de rol van burgemeester nooit overwogen en bleek er nog een zetje van de commissaris van de Koning nodig om dat traject in te gaan. “Toen wist ik gauw genoeg dat ik in een kleine gemeenschap en een groene omgeving terecht wilde komen,” glimlacht Petra Doornenbal. “Ik voel me echt een zondagskind dat ik deze functie nu in Renswoude mag uitoefenen.”

Na drie jaar als beleidsmedewerker/fractieondersteuner bij de Provincie Utrecht en twaalf jaar als statenlid had ze de politiek wel een beetje gezien. “Een leuke uitlaatklep, maar eigenlijk kwamen steeds dezelfde kwesties voorbij, alleen dan met andere mensen. Bij mijn afscheid spoorde de commissaris van de Koning me aan om toch iets anders op bestuurlijk niveau te gaan doen en uiteindelijk liet ik me afvaardigen voor een oriëntatieprogramma omtrent de rol van burgemeester, inclusief twee praktijkstages.” Doornenbal bleek over de juiste kwalificaties te beschikken en er bovendien zelf veel plezier in te scheppen, dus leek de stap naar een sollicitatie niet ver meer toen er een vacature kwam in de gemeente Renswoude. “Ik viel echter één hobbel te nemen: als burgemeester dien je zelf in het gebied te wonen en wij kwamen uit Benschop, waar ik naast de politieke activiteit meewerkte in de zaak van mijn man. Hij stimuleerde me echter om dit traject in te gaan en bleek bereid om mee te verhuizen... alleen onze kinderen niet. Die bleven in ons oude huis en wonen nu samen met oma onder één dak.”

DAPPER ZELFSTANDIG

Tijdens het doorlopen van het oriëntatieprogramma stelde Doornenbal vast dat ze niet in de wieg gelegd was voor de rol van burgemeester in een stad. “Ik wil natuur om me heen hebben en me bewegen in een kleine, laagdrempelige gemeenschap zonder grote afstand. Als dapper zelfstandige gemeente met 5200 inwoners neemt Renswoude een unieke positie in en die besturen we met een kleine organisatie van 45 mensen. Dat betekent voor mij heel veel zelf aan de bak gaan als er iets speelt, want er is niet zomaar altijd een medewerker voor handen. Hands on, dus. Zelf soms secretariaatsafspraken maken, koffie halen voor een gast, overleggen met de bibliotheek over een poëziewedstrijd, actief meedenken over de Grebbelinie, dat soort taken komen op me af en dat vind ik erg leuk.”

‘MENSEN MOESTEN ER EVEN AAN WENNEN, OOK AAN MIJN DIRECTE MANIER VAN COMMUNICEREN’

“Je moet luisteren naar het gevoel binnen het dorp en ruimte geven aan emoties”, aldus Petra Doornenbal.

LUISTEREN NAAR GEVOEL

Als buitenstaander je intrek nemen in een kleine gemeenschap en dan meteen op de burgemeestersstoel gaan zitten, dat brengt iets teweeg. “Mensen moesten er even aan wennen, ook aan mijn directe manier van communiceren. De acceptatie verliep echter snel en ze zijn erg aardig voor me. Wel heb ik lang getwijfeld of ik hier zou gaan volleyballen, maar uiteindelijk toch de knoop doorgehakt en dat bleek een goede zet. De kerken bezoeken we beurtelings. Na mijn aanstelling in september 2016 vroeg ik overal tips over lokale gewoonten en gebruiken, onder meer binnen het enorm sterke en actieve verenigingsleven. Welke rol willen mensen aannemen? Je moet luisteren naar het gevoel binnen het dorp en ruimte geven aan emoties, dat bleek maar weer eens toen het idee gelanceerd werd om het gemeentehuis te verplaatsen, wat op veel weerstand stuitte. Er heerst wederzijds respect en daarmee brengen wel elkaar verder.”

31

